

December 15. szombaton du. 3 órától

Karácsonyi ünnep a Karitásztól gondozott és látogatott magányosoknak, időseknek és családoknak a közösségi házban. Közreműködnek: a hittanos gyerekek és az Angyali kar.

December 24. hétfő, Karácsony vigíliája

Pásztorjáték du. ½4 órákor a templomban.

Szentmisék: 6, ½7, este nincs szentmise!

Éjjel 11 órákor az énekkar *karácsonyi hangversenye*.

Éjféli szentmise.

December 25. kedd, Karácsony ünnepe Parancsolt ünnep!

Ünnepi miserendek tartunk: 7, ½9, 10 és este 6 órákor.

December 26. szerda, Karácsony másnapja Szent István vértanú ünnepe

Ünnepi miserendek tartunk: 7, ½9, 10 és este 6 órákor.

December 30. vasárnap, Szent Család ünnepe

Vasárnapi miserendek tartunk: 7, ½9, 10 és este 6 órákor.

December 31. hétfő, Szent Szilveszter pápa ünnepe

Este 6 órákor év végi hálaadó szentmise: *Te Deum*.

2013. január 1. kedd, Újév napja, Szűz Mária istenanyaságának ünnepe Parancsolt ünnep!

Ünnepi miserendek tartunk: 7, ½9, 10 és este 6 órákor.

Január 5-én, szombaton az esti szentmise után lesz a szenteltvíz ünnepélyes megáldása.

2013. január 6. vasárnap, Vízkereszt ünnepe (Urunk megjelenése)

Vasárnapi miserendek tartunk: 7, ½9, 10 és este 6 órákor.

2013. január 13. vasárnap, Urunk megkeresztelkedésének ünnepe

Vasárnapi miserendek tartunk: 7, ½9, 10 és este 6 órákor.

A Wekerletelepi Szt. József Egyházközség lapja**Karácsony titka**

Szülte a Szűz Szent Fiát, örvendezzünk, lilomot rózsaság, lelkendezzünk! Ezzel az énekkel ki szeretnénk mondani a titkot és örömeinket. Mert karácsony szépségét a titok adja. A Fiúisten *értünk emberekért, a mi üdvösségünkért leszállott a mennyből és emberré lett,* imádkozzuk a hitvallásban.

Ehhez a titokhoz a csend, az alázat, az elrejtettség illet. Ezért ünnepeink Jézus születését éjjel. Az események Betlehemben történtek, amikor az emberek a császár által elrendelt népszámlálással voltak elfoglalva. A hivatalnokok fontoskodtak, a római légió erejét demonstrálta. Mindez gondviselészerű volt, hogy a Titok még elrejtettebb legyen.

Jézus már születésekor távol tart minden külsőséget. A természet ragyog, a betlehemi csillag élénk jel, az angyalokat fény veszi körül. Mindez azért, hogy a pásztorok és a bölcsek megtalálják a gyermeket.

Jézus első tanítványai a pásztorok, akiket a fáradságos és természetközeli életforma megtanított arra, hogy a titok első befogadói legyenek. Jézus nem rendelte ki a nép vallási, társadalmi elitjét, mert azok úgy sem mentek volna, hiszen ők a csillag jelére sem mozdultak meg. Ő őszinte imádókat választott, ezért ábrázoljuk születését úgy, hogy a jászol mellett Mária, József és a pásztorok térdelnek.

Karácsonyi ünneplésünknek meg kell tisztulni az üres külsőségektől, a szeretet felületes megélésétől, hogy a Titkot befogadjuk, és imádni tudjuk. Így kívánok mindenkinek kegyelmekben gazdag, áldott Karácsonyt! Köszönetet mondok mindazoknak, akik munkájukkal és adományaikkal széppé tették templomunkat és ünnepeinket.

Tercsi Zoltán plébános

Szólótó

Budapest Kispest Wekerletelep Szent József Plébánia időszaki kiadványa

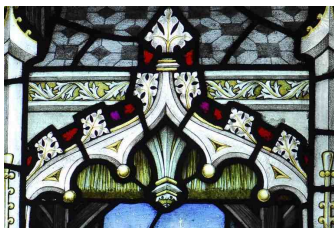
XVII. évfolyam, 2. szám, 2012. december

Felelős kiadó: Tercsi Zoltán plébános

Szerkesztőség: 1192 Budapest, Tass u. 5. (Tel.: 357-05-47)

Honlap: www.wekerleplebania.hu E-mail: info@wekerleplebania.hu

A megszületett Megváltó közel jött hozzánk

A Szentatya az idei második adventi vasárnapon a római Szent Péter téren összegyűlt híveknek az ünnep lényegét fogalmazta meg: *„A Karácsony nem csak egy külsőségekben gazdag és csillogós ünnep, hanem Isten Fiának ünnepe, aki azért jött, hogy békét, életet és valódi örömet hozzon az embereknek.”* Isten személyes ajándékát a keresztség révén nyerjük el. A Hit Évének ezen karácsonyi idejében különösen is fontos, hogy átgondoljuk, hogy milyen nagy ajándék számunkra a hitünk.

Hívő emberként két világban is „mozgunk”: a látható, érzékekkel vagy technikai eszközökkel észlelhető világban; ugyanakkor Isten világában is, akit ugyan nem látunk, de hiszünk benne. *„Boldogok, akik nem látnak és mégis hisznek”* (Jn 20,29). Az általunk látható és Isten láthatatlan világa közti ajtó a hit. Ezért írja XVI. Benedek pápa: *„A 'hit ajtaja' (vö. ApCsel 14,27), amely bevezet minket az Istennel való életközösségre és lehetővé teszi a belépést az Egyházba, mindig nyitva áll előttünk. Akkor tudjuk átlépni a küszöbét, ha Isten igéje elhangzik, és a szív enged a kegyelem formáló erejének. A belépés ezen a kapun azt jelenti, hogy életre szólóan útra kelünk. Ez az út a keresztséggel kezdődik (vö. Róm 6,4), ettől kezdve szólíthatjuk Istent Atyánknak; és a halállal fejeződik be, amikor az Úr Jézus feltámadásának köszönhetően belépünk az örök életbe”* (Porta fidei, 1).

Mi a hitünk tartalma? Mi tud megőrizni a hitünkben? Milyen tanácsokat kapunk az Egyháztól vasárnapról vasárnapra ahhoz, hogy a hit útján járjunk? Érdemes olvasni a Szentírást és a Katekizmust, ahol megkapjuk a választ arra, hogy kiben hiszünk, milyen Istenben hiszünk. Hitünk által fogadjuk be a titkot, hogy a nagy Isten második személye, a Fiú emberként megszületett. Ha kitartóak vagyunk a lelki életünkben: rendszeresen imádkozunk, áldozunk és elvégezzük a szentgyónást, akkor mindezek alakítják a gondolkodásunkat és a „látásunkat” is.

Isten láthatatlan világát egyre jobban észrevesszük és egyre jobban befogadjuk. Azonban ilyenkor azt is megtapasztaljuk, hogy Isten azt szeretné, hogy az ajándékaiért, segítségéért és kegyelmeiért mi is adjunk valamit, vagyis: válaszoljunk neki.

Úgy tűnik, hogy Isten szeret tőlünk követelni, néha úgyszólván „túl sokat”. Ábrahámtól azt kívánta, hogy az ígéret hön óhajtott hordozóját, fiát áldozza fel; Dávidtól azt, hogy harcoljon a jól felfegyverzett Góliáttal szemben; Máriától igent várt el arra, hogy a Szentlélek hatására tőle születhessen a Megváltó, valamint Pétertől azt várta el Jézus, hogy hagyja el a biztonságot adó csónakot, és járjon a vízen. Isten szívesen mutatja meg az emberi határokat és tehetetlenséget felülmúló isteni hatalmát.

Mi is sokszor érezzük, hogy nagy a távolság Isten kérései és a mi látszólagos lehetőségeink között. Azonban az is egy tapasztalat, hogy ha magunkat Jézusnak felkínáljuk, akkor Isten abból valami nagyot hozhat ki. Arra is rájövünk, hogy saját erőnk nem elég, akkor sem, ha teljesen oda is adjuk Neki magunkat és mindenünket. Isten hatalma a hitünk által tud megmutatkozni. Gyakran ütközünk az ellenszenv, félelmek vagy kelletlenség, időhiány, egészségi problémák, elképzelések, sikertelenség, visszaesés vagy az elhárítás falába. Isten néha olyan fal elé állít minket, ahol hitünket és bizalmunkat bizonyítani tudjuk. Azt akarja, hogy a zsoltárossal együtt valljuk: *„Istenemmel falakat ugrok át”* (Zsolt 18,30).

Karácsonykor megünnepeljük, hogy az Üdvözítő eljött és „beteljesült már az idő”, mert a megszületett Fiú áttörte „az ég zárt ajtaját”. *„Isten szüntelenül magához vonzza az embert, hogy Őbenne éljen és találja meg az igazságnak és a boldogságnak azt a teljességét, amit állandóan keres.”* (Katolikus Egyház Katekizmusának Kompendiuma, 2) Engedjünk ennek a vonzásnak, amely a megszületett kis Jézus szívéből árad. Elérhető közel került hozzánk az Isten: *Venite, adoremus Dominum!* – *Jöjjetek, imádjuk az Urat!*

Héray András FSO, kísérető lelkész

